WWW.INN.IR

ایران ورزشی

۲۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران ■ سال بیست و پنجم ■ سه‌شنبه ۵ مرداد ۱۴۰۰ ■ July 27 - 2021 ■ ۱۶ ذیحجه ۱۴۴۲ ■ شماره ۶۸۱۶

2411200075790003 6260757900037

۵ سال قبل کسی برای من وثیقه نگذاشت

احسان حدادی: شاید توکیو آخرین المپیک من نباشد

بعد از لندن باید یکی مدیریتم می‌کرد ۵

بردتاریخی بدمینتون‌باز ایران در توکیو

آقایی: تمام این لحظات را تصور کرده بودم

۴

بالسینی در ۲۰۰ متر قورباغه سی‌وسوم شد

رکوردشکنی شناگر ۲۰ ساله ایران

۴

بدبیاری دونده المپیکی ایران در آستانه اعزام به توکیو

«پیرجهان» کرونایی شد و المپیک را از دست داد!

۴

نگاهی به عملکرد ضعیف تیم بسکتبال آمریکا در المپیک توکیو ۲۰۲۰

مراقب سیاهچاله ۲۰۰۴ باش!

۶

در المپیک بارسلون به حال خود رها شدم

بنی نصرت: بنا شاگردانش را مثل شیر تربیت می‌کند

۴

چهارمین تقابل استاد و شاگرد در نیمه‌نهایی جام حذفی

آمار درخشان مجیدی مقابل قلعه‌نویی

مجیدی فقط منصوریان را نبرد!

شکست ۷ مربی استقلالی مقابل فرهاد

۷

آزادی میزبان بازی های تیم ملی شد

کامرانی‌فر: هنوز میزبانی قطعی نیست

۲

واکنش فغانی به همکاری با فدراسیون و راه اندازی ویدئوچک در لیگ برتر

من هستم!

۲

بالژیونرها

- رسانه آلمانی نزدیک شدن آزمون به لورکوزن را تأیید کرد
- رامین رضاییان راهی تونس شد

۲

توپ مددی در زمین مجیدی

فرهاد مسئول ترانسفر قایدی

۷

از ماجرای بازیکنان غیربومی تا بحث جادوگر

انتقاد از نکونام بیش از همیشه

۳

لغو سنگین‌ترین مسابقه بوکس تاریخ

کوه به دنبال رقیب جدید

۶

عبدی: بعد از گلات رؤیایی جشنی در حد کار تاریخی‌مان می‌گیریم

«دبل» جواب حمایت هواداران بود

پرسپولیس به دنبال تکرار مقتدرانه‌ترین قهرمانی لیگ برتر

یحیی به رکورد ۶۷ امتیاز خودش می‌رسد؟

۸

عکس: علیرضا زنبلی

حسرتی که ۱۲ ساله شد

مصیبته، حقیقته!

گزارش یک

میعاد نیک

تکواندو از بدو ورود به بازی های المپیک به ضلع سوم سبد مدال آوری کاروان های ورزش ایران تبدیل شد. رشته‌ای شرقی که پس از ۲ دوره حضور آزمایشی در جمع ورزش های المپیکی رسماً از سال ۲۰۰۰ به یک رشته مدال آور و مهم تبدیل شد، طی ۵ دوره اخیر به یکی از ارکان اصلی کسب افتخار برای ورزشکاران المپیکی کشورمان تبدیل شد. چشم امید کاروان ورزش ایران در ادوار بازی های المپیک پس از افتخارآفرینی تقریباً همیشگی رشته های کشتی و وزنه برداری، به مدال آوری تکواندوکاران کشورمان هم عادت کرده بود اما آوردگاه المپیک ۲۰۲۰ توکیو به محلی برای شکستن این باور مستحکم و خرق عادت بدل گشت. تکواندوی ایران پس از کسب ۶ مدال رنگارنگ طی المپیک ۲۰۰۰ سیدنی تا ۲۰۱۶ ریو، دست خالی به ایران باز می گردد تا فاجعه‌ای دیگر برای ورزش ایران رخ داده باشد.

اولین موضوعی که باید به آن پرداخت تا ابعاد هولناک این مصیبت تلخ را واکاوی کرد، سوء مدیریت ۲۱ ساله‌ای ست که فدراسیون تکواندو را در محاق قرار داده. در واقع تکواندوی ایران هبوط و سقوط خود را در المپیک ۲۰۲۰ توکیو تجربه نکرده، این انحطاط از سال ۲۰۱۶ و از بازی های المپیک ریو نمایان شد که اگر مدال برنز تاریخی کیمیا علیزاده در آن آوردگاه کسب نمی شد، مشخص نبود مدیران دائم المسئول فدراسیون تکواندو باید پشت چه پرده‌ای پنهان می شدند. تکواندوی ایران در حالی که یک المپین مصدوم را در کاروان کوچک و ۳ نفره خود به دهکده ساحلی المپیک توکیو اعزام کرده بود، لااقل انتظار یک برنز را از میرهاشم حسینی می کشید. ناهید کیانی که به دلیل قرعه پرحاشیه و تنش زای خود در دور نخست رقابت های المپیک ۲۰۲۰ با استرس زایدالوصف و ناآرامی ذهنی مواجه بود و آرمین هادی پور هم با زانوی مصدوم و رباط صلیبی پاره به شیاپ چانگ المپیک رسید اما در این بین از میرهاشم حسینی انتظار می رفت تا بتواند لااقل یک مدال دیگر به کاروان ستارگان ایران زمین بیفزاید که این اتفاق هم رخ نداد تا هم حسرت طلا برای تکواندوی ایران پس از درخشش اعجوبه‌ای به نام هادی ساعی به بیش از ۱۲ سال برسد و هم برای نخستین بار، سفره تکواندو از مدال المپیکی خالی بماند.

بهانه تراشی با دستاویزی مانند شیوع بیماری کرونا و قرعه های عجیب کمیته بین المللی المپیک مانند همان حنای معروفی ست که دیگر رنگی ندارد. پاندمی ویروس کووید-۱۹ برای ورزشکاران تمام کشورها وجود داشته و نمی توان به قرعه کشی های عموماً عادلانه و دقیق IOC هم خرده گرفت. این بهانه جویی ها یعنی رئیس فدراسیون تکواندو در ضعیف‌ترین حالت تاریخ ۲۱ ساله حضورش در عمارت محله قیطریه قرار گرفته که برای فرار از پذیرش سوء مدیریت و ناتوانی خود، مشغول تمسک به آنهاست. دو اذین بی کفایتی های مسبوق به سابقه و این سلسله استعداد سوزی های فدراسیون تکواندو به چشم ورزش ایران و جوانانی رفت که از بهترین ها محروم مانده اند و در خشش دوستان و اساتید خود را زیر پرچم کشورهای دیگری با حسرت نظاره می کنند. در خانه اگر کس است، یک حرف بس است و اگر تصمیم به موفقیت وجود داشته باشد، باید از رأس این فدراسیون صورت گیرد.

حاشیه به جای مدال

نابودگر تکواندو

نفر به نفر

سامان موحدی راد

سرانجام فیل موش زایید. تیم ملی تکواندوی ایران که با سه سهمیه (۲ مرد و یک زن) در رقابت های المپیک ۲۰۲۰ توکیو شرکت کرده بود، با عملکردی ضعیف و بدون کسب حتی یک مدال که در تاریخ این رشته بی سابقه بود، به کار خود پایان داد.

به این ترتیب «حاشیه» مهم‌ترین دستاورد تیم ملی تکواندوی ایران از توکیو بود. شکست های عجیب تکواندوی ایران و حذف مدالی آنها از سبد مدال های ایران بار دیگر انگشت های اتهام را به سوی سیدمحمد پولادگر نشانه رفته است. مردی که بیست و یک سال است در رأس فدراسیون تکواندوی ایران است و سبک مدیریتش همیشه مورد انتقاد بود.

یک دهه پیش عمده انتقادات از پولادگر به خاطر کنار گذاشتن رضا مهماندوست از سرمربیگری تیم ملی ایران بود. مربی بااستعدادی که در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدش و اختلاف با پولادگر از ایران رفت و بعد ها با تیم ملی آذربایجان چندین و چند بار طعم شکست را به تیم ملی ایران چشاند.

با رفتن او هم البته فرآیند استعدادیابی و درخشش تکواندوی ایران با چالش هایی مواجه شد اما این تنها مهاجرت تکواندوی حرفه‌ای از ایران نبود.

همین روز گذشته تمام جهان دیدار رنج آور کیمیا علیزاده و ناهید کیانی را تماشا کردند. اولین و تنها مدال آور زن ایرانی در المپیک که از ایران رفت و در این رقابت ها زیر پرچم المپیک رقابت کرد. در سال های گذشته هم چیزی حدود ۹ تکواندوکار ایرانی از ایران مهاجرت کردند و در هیأت تیم های ملی دیگر در رقابت ها شرکت می کنند.

چیزی که مثلاً در رشته‌های مدال آوری چون کشتی و وزنه برداری به ندرت دیده می‌شود. ایراد کار کجاست که رشته مدال آور ایرانی به محلی برای نارضایتی ستاره‌های ایرانی تبدیل شده و آنها ترجیح می‌دهند از ایران بروند؟

علی بسحاق مربی سابق تیم ملی تکواندو شرایط مدیریتی پولادگر را چنین توصیف می کند: «در بازی های آسیایی قهرمان شدیم و در گرندپری هم می‌شود گفت قهرمان شدیم اما برخی از فدراسیون نشین ها بین من و آقای عسگری دو بهم زنی کردند که یکی از آن افراد روابط عمومی فدراسیون بود. در فدراسیون تکواندو همه کاره روابط عمومی است. تصمیم می گیرد چه کسی بیاید و چه کسی برود. نفراتی که تخصص ندارند، تصمیم می گیرند و سوء مدیریت پولادگر هم از اصلی ترین دلایل بود. در پنج سال حضور من او حتی پنج بار هم سرتمرین تیم ملی نیامد. این تفرقه ها زمانی بین من و عسگری پیش آمد که ما در فینال گرندپری روسیه بودیم»

این بخشی از ناآرامی های فدراسیون تکواندو است که در آن استعدادها هدر می رود و کار به جایی می‌رسد که یک المپیک بدون مدال را تجربه می کنیم.

خودزنی روی تاتامی

این تکواندوی ایران نیست

کرنر

مازیار گیلکان

آنچه بر تکواندوی ایران در المپیک توکیو گذشت، فقط شکست ورزشکاران نبود، بلکه نمایشی از نتیجه روندی بود که در فدراسیون تکواندوی ایران گذشته است و نمی توانست پایانی جز این در المپیک داشته باشد.

ما به جای آنکه جریان رشد تکواندو داشته باشیم، خاطراتی درباره تکواندو داریم. ۴ تکواندوکاری که در المپیک ها از ۲۰۰۰ سیدنی تا امروز مدال گرفته‌اند، خاطرات تکواندو هستند و آنچه در المپیک توکیو برای تکواندوی ایران رقم خورد، واقعیت های تکواندو است. فدراسیون تکواندو و چندان عادت به شنیدن انتقادات ندارد اما آنچه درباره نتیجه عملکرد تکواندو پیش بینی می شد، همین بود که در توکیو تماشا کردیم، شکست و ناکامی که توجیه آن مسأله‌ای را حل نمی کند. تکواندوی ایران می تواند همیشه رشته‌ای مدال آور در المپیک ها باشد. این پتانسیل وجود دارد که تکواندو نسل به نسل مدال آور بسازد اما کیفیت تربیت ورزشکار در این رشته باید همان کیفیتی باشد که امثال هادی ساعی از آن بیرون آمدند و آنچنان درخشیدند که در تکرارش وامانده‌ایم. تکواندو در ایران رشته‌ای مورد علاقه بسیاری از کودکان و نوجوانان دختر و پسر است. سرمایه گذاری و ارتقای کیفیت مربیگری برای المپیک ها مدال آورانی بزرگ را می سازد اما فدراسیون باید به جای هر جنگ و جدل دیگری، متمرکز به همین امور فنی باشد و بر آموزش و تربیت نیروی انسانی نظارت کند.

المپیک توکیو به تکواندوی ایران یاد آوری کرد که با از دست دادن ستاره ها و تربیت نکردن ورزشکاران نخبه، آن تکواندوی مدال آور به ورزشی بی مدال تبدیل می شود و این سقوط آسان اتفاق می افتد. اگر به سهل انگاری ادامه دهیم، چه بسا در آینده نیز همین اتفاق ناگوار برای تکواندوی ایران تکرار شود. تنها فرصت باقی مانده برای تکواندوی ایران رقابت های تیمی است اما این رقابت ها به صورت آزمایشی در المپیک برگزار می شود و مدال این بخش تکواندو در جدول توزیع مدال ها محاسبه نمی شود.

این نمی تواند برای دوستداران تکواندو و خوشایند باشد و بعد از المپیک باید تغییر نگاه و روند فدراسیون را برای جبران این ناکامی ببینیم.

چهارمین تقابل استاد و شاگرد در نیمه‌نهایی جام حذفی

آمار درخشان مجیدی مقابل قلعه‌نویی

استقلال که در اواخر فصل فرم خوبی پیدا کرده و با فرهاد مجیدی برای فتح یک جام بی تابی می کند، حریفش در نیمه نهایی جام حذفی را شناخت و باید با گل گهر سیرجان روبرو شود. این سومین تقابل این فصل دو تیم است و هر دو بازی رفت و برگشت در لیگ بیستم به نفع استقلال به پایان رسید. استقلال در بازی رفت با هدایت فکری در سیرجان به برتری دو بر یک رسید و در بازی برگشت هم با حضور فرهاد مجیدی حریفش را دو بر صفر شکست داد. استقلال که در مرحله قبل پرسپولیس را حذف کرد، در صورت شکست دادن گل گهر با برنده بازی فولاد- ملوان روبرو می شود و دو بازی تا جام فاصله دارد.

تقابل دو مربی با پیشینه استقلالی حساسیت این بازی را بیشتر کرده است. قلعه‌نویی سابقه زیادی روی نیمکت استقلال دارد و حتی زمانی که بحث برکناری مجیدی به خاطر اختلاف با مدیریت باشگاه مطرح شده بود، شنیده می شد که قرار است به تهران بیاید و جای شاگرد سابقش را بگیرد. با این حال او در سیرجان ماند و امیدوار است که بتواند در پایان فصل با این تیم سهمیه آسیا بگیرد. گل گهر یکشنبه موفق شد جایگزین تراکتور در رده چهارم لیگ شود و اگر در روز آخر نساجی را ببرد کار را در همین رده به پایان می برد ولی چهارمی تنها در صورتی حکم سهمیه را دارد که استقلال، تیم سوم جدول بتواند قهرمان جام حذفی شود. گل گهر اما با قهرمانی جام حذفی بی حرف و حدیث به آسیا خواهد رفت. مجیدی یک مربی تازه‌کار محسوب می شود ولی در همین زمان کوتاه توانسته رکورد خوبی مقابل استادش داشته باشد و هر سه تقابل مستقیم را برده است. استقلال فصل گذشته در دو بازی متوالی موفق شد سپاهان قلعه‌نویی را شکست دهد. اولی در لیگ برتر بود که استقلال با وجود اخراج نیمه اول رضاوند به برتری دو بر یک رسید. این تیم ۹ روز بعد در یک چهارم نهایی جام حذفی موفق شد سپاهان را دو بر صفر شکست دهد. با در نظر گرفتن برد اخیر استقلال مقابل گل گهر مجیدی امیدوار است در مسیر فینال جام حذفی قلعه‌نویی را برای چهارمین بار متوالی شکست دهد. البته استقلال نباید تصور کند که برابر گل گهر کار آسانی دارد. آنها در پنج بازی اخیر به چهار برد رسیده‌اند و در فرم خوبی هستند.